

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/739/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412222212
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4412222212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky, pretože tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4193485 dlžníkom - povinným S. B.. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške 125,- eur a nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 523,70 eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu na vymoženie pohľadávky, ktorá mu vznikla voči označenému dlžníkovi z uvedenej Zmluvy o úvere. Súdny exekútor pridelil uvedenej exekučnej veci číslo EX XXXX/XXXX. Spísaný návrh na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťou o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Podľa tvrdení žalobcu, exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 31.1.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (s omeškaním viac ako 284 dní, keď konanie začalo 22.4.2010). Žalobca mal podľa návrhu vyvinúť enormné úsilie, aby docielil posun v exekučnom konaní, keď dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 mal podať žiadosť o informáciu o stave konaní a dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 mal podať sťažnosť na prieťahy v konaní. Tvrdeným nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý mal byť v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (EP), mala vzniknúť žalobcovi majetková škoda, ktorú paušálne žalobca vyčíslil sumou 125,- eur s tým, že táto pozostáva z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. O škode sa žalobca mal dozvedieť až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Taktiež žalobcovi mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca vyčíslil zo základu 660,- eur na rok, a to sumou vo výške 523,70 eur. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík, a to rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenencie povinného a najmä, v prípade skorého rozhodnutia exekučného súdu v zákonnej

lehote, žalobca mohol včas uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, lebo by vedel o zamietnutí žiadosti a potrebe uskutočniť náhradu exekučného titulu. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 26NcC/376/2012-9 z 19.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a túto prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému vec napadla dňa 5.12.2012.

Súd v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. vyzval žalobcu na doplnenie jeho podania. Žalobca podaním z 1.2.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukázal na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Dňa 26.2.2014 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmatečnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, keď nie je zjavné, či si žalobca uplatňuje nárok titulom nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Konštatovalo, že žiadosť o informáciu o stave konanie nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov, pričom poukázalo na nález Ústavného súdu z 3.5.2011 č.k. III. ÚS 69/2011-25. Poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 4 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytкло žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Tým žalobca zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, a tak nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Argumentovalo tým, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že vnútroštátny súd má v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 60/2011-13 z 3.3.2011 ako aj uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2011 z 13.10.2011, sp. zn. 3MCdo/11/2010 z 26.9.2011 a sp.zn. 5Cdo/291/2010 z 29.3.2011 povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú procesné pravidlá. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Konštatovalo, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nemôže byť nesprávnym úradným postupom, keď nedošlo k porušeniu právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu a keďže

nebola ani konštatovaná nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí žiadosti, v danom prípade nemôže ísť o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Žalobcovi vytýkalo, že nepreukázal podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, preto nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov, ktorú môže konštatovať len Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške po 125,- € a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca nepriateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkoprijmových osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu po skončení úradných hodín súdu (o 18.36 hod.) deň pred pojednávaním, pričom súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, ktorého náplňou práce je, v rámci zastupovania žalobcu, účasť na pojednávaní. Žalobca súčasne predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti T. so začiatkom neschopnosti od 28.3.2014. Na uvedenom potvrdení nie je uvedený poisťný vzťah menovaného či už k žalobcovi alebo k právnenému zástupcovi žalobcu, teda nie je uvedené, že by bol ich zamestnancom. Keďže advokátske spoločenstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj šiestich koncipientov, súd nemal preukázaný žiadny vážny dôvod na odročenie pojednávania. Predvolanie na pojednávanie vytyčená na 9.4.2014 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené už 17.2.2014, menovaný J. Kohút (bez preukázania jeho vzťahu k žalobcovi, či k jeho právnenému zástupcovi a preukázania oprávnenia na ich zastupovanie) je práceneschopný od 28.3.2014, a tak žalobcovi, či jeho právnenému zástupcovi, nič nebránilo zabezpečiť si zastúpenie do termínu pojednávania. Súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť s tým, že nežiadala o odročenie pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 25.9.2012, doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa, najmä č. 4328, ako aj listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, vrátane fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/675/2010.

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP) a § 45 ods. 1, 2 EP.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX XXXX/XXXX až dňa 31.1.2011 rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a tak k rozhodnutiu malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 284 dní.

Z fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/675/2010 vyplýva, že dňa 22.4.2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom, ako oprávneným, návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému S. B., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. Bratislava zo dňa 23.3.2010 sp. zn. SR 00943/10. Uvedený súdny exekútor až dňa 23.6.2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 22.4.2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie ako aj uvedený exekučný titul. Exekučný súd uznesením z 3.8.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uvedené uznesenie, vydané súdnym úradníkom exekučného súdu, žalobca ako oprávnený napadol odvolaním a sudca Okresného súdu Nové Zámky uznesením z 10.9.2012 zmenil odvolaním oprávneného napadnuté uznesenie tak, že súd žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje. Dňa 11.9.2012 Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd vydal poverenie sp. zn. 6Er/675/2010-15, číslo exekútorského spisu: EX XXXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je S.. B.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Podľa názoru súdu návrh žalobcu v danej veci zodpovedá ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu tohto návrhu. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie (25.9.2012), súd návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasný.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 v znení účinnom do 31.12.2012 výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spočívajúceho v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom určenej doby, s tvrdeným omeškaním, keď z fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky vyplýva, že zo strany súdneho exekútora nebola dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia, od ktorej skutočnosti však žalobca neodvodzuje svoj nárok. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd v danej exekučnej veci právoplatne nerozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Naopak, v predmetnej exekučnej veci exekučný súd vydal poverenia pre súdneho exekútora. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté dňa 31.1.2011 zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia, keď žalobca existenciu rozhodnutie exekučného súdu z 31.1.2011 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora nepreukázal.

Žalobca si v danom prípade uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur pozostávajúcej z nákladov žalobcu vynaložených v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a vydaním zamietajúceho rozhodnutia. Žalobca si uplatnenú náhradu škody vo výške 125,- eur vyčíslil za obdobie ním tvrdeného omeškania exekučného súdu, a to titulom správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,- eur, titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- eur ako aj titulom administratívneho spracovania urgencií exekučného súdu, poštovného a telekomunikačných výdajov vo výške 15,- eur, avšak žalobca v konaní až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku o 125,- eur v súvislosti s tvrdeným omeškaním pri rozhodovaní o údajnom zamietnutí žiadosti súdneho exekútora v uvedenej exekučnej veci. Pritom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza len skutočná škoda. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Žalobca si uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur, bez toho, aby špecifikoval koľko zamestnancov pomocou informačného systému spravovalo pohľadávky jeho

dlužníkov, aký počet pohľadávok spravoval pomocou informačného systému, kto mu spravoval a udržiaval informačný systém a za akú odmenu. Žalobca v uvedenej exekučnej veci nepreukázal existenciu žiadnej svojej urgencie exekučného súdu a ani sťažnosti. Tvrdenie žalobcu, že dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 podal žiadosť o informáciu o stave konanie a dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosť na prieťahy v konaní je zavádzajúce, keďže v žalobnom návrhu tvrdí, že exekučné konanie sa začalo dňa 22.4.2010 a žiadosť súdneho exekútora bola doručená exekučnému súdu dňa 23.6.2010. Preto je vylúčené, aby sa žalobca ako oprávnený vopred informoval na stav exekučného konania, ktoré ani nezačalo. V súvislosti s uvedeným nemožno prehliadnuť, že prípadný nesprávny procesný postup exekučného súdu môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku oprávneného z exekučného konania, ktoré by bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve týmto postupom. Preto bez povšimnutia nemožno ponechať skutočnosť, že zo strany súdneho exekútora nebola v predmetnej exekučnej veci dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia. Vo veci bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora a exekúcia stále prebieha, preto má žalobca naďalej, v súvislosti s pohľadávkou voči svojmu dlžníkovi, náklady na zamestnancov spravujúcich túto pohľadávku a obdobne má aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal ani tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu - rozhodnutie z 31.1.2011 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných, 125,- eur. Žalobca taktiež nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú určené kumulatívne, nesplnenie čo i len jednej z nich vylučuje zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcu v časti náhrady materiálnej škody zamietol.

S poukazom na absenciu predpokladov zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, ale ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Rovnako ako pri nároku na náhradu škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdí, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo rozhodnuté dňa 31.1.2011 jej zamietnutím, pričom existenciu takéhoto rozhodnutia v konaní nepreukázal, najmä keď v danej exekučnej veci bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora, nepochybne žalobca nemá vedomosť o konaní exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora, resp. nemá vedomosť o nečinnosti súdneho exekútora pri doručovaní žiadostí o vydanie poverení, resp. nemá vedomosť ani o svojej činnosti, keď nepreukázal tvrdené žiadosti, ktorými sa mal informovať na stav konania a ani tvrdené sťažnosti. Preto doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom, až do tvrdeného vydania neexistujúceho rozhodnutia z 31.1.2011 o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keď vo veci bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora a exekúcia nebola zastavená. Aj pre prípadný stav neistoty účastníka neprimerane dlhého konania je tento povinný tvrdením rozhodujúcich skutočností dostatočne vysvetliť motiváciu k uplatneniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má slúžiť ku kompenzácii stavu neistoty, do ktorej by bol poškodený v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedený. Bez povšimnutia pritom nemožno ponechať ani skutočnosť, že zo strany súdneho exekútora nebola v predmetnej exekučnej veci dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia. Žalobca v danom prípade nepreukázal nielen tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu, ale ani tvrdené následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neuniesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu.

S poukazom na všetky uvedené závery súdu a ich vzájomné súvislosti žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Súd preto nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktoré Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcemu v mene štátu, doručil žalobca dňa 25.9.2012 pod číslom 4328. Súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy konania vznikli, a tak jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.